CANADA-NYHETER

MANITOBA.

Sandridge. En sons lyckliga födelse tillkännagavs den 9 dennes av mrs och mr Telenius.

Inwood. Storken gjorde den 16 okt. en påhälsning hos mrs och mr Birger Kålerström och kvarlämnade en duktig flicka. Vi gratulera!

Teulon. Gudstjänst i Norris Lake skolhus söndagen 2 nov. kl. 3 e. m. Församlingens medlemmar uppmanas att infinna sig så talrikt som möjligt på grund av stämma, som hålles efter gudstjänsten.—**Pontus Peterson.**

— På samma ställe kommer Svenska Canada-Tidningens redaktör C. T. Martin att hålla föredrag söndagen den 9 november kl. 2 och kl. 8 e. m. Vidare härom skall meddelas i nästa nummer.

Mulvihill. Logen Idog av Eriksdale och Mulvihill har ännu icke dött, ej heller har Idogs systrars syförening upphört vilket kommer att visa sig den 7 nov., då Idogs systrar ämna av hålla en större fästlighet i Mulvihill med auktion på arbeten, som systrarna förfärdigat. Ett gott program lovas. Även så kommer "den stora kräklåten" att givas, vilket är ett helt lustpel i sig själv. Därför kommen man ur huse till denna storslagna fäst. Men för alt del kom ihåg kovan; som kommer att behövas vid avyttrandet av det kvinnliga arbetet. Kaffe med dopp serveras efter auktionen. Det blir även stor bal. Inträde: herre 50 cents, dam 25 cents. Inkomsterna av detta företag kommer att användas av Idogs systrar till hjälp åt fattiga eller sjuka under den sig nu nalkande hårda vintern. Glöm ej fredagen den 7 november. T.

Alpine. Vi hade här i Alpine ett hej dundrande bröllop den 17 oktober, då Jonas Waden och Anna Palm sammanvigdes. Vigseln förrättades av pastor Swanström härstädes kl. 5 e. m. inför en talrik publik. Brudparet med stab tågade in i hallen under tonerna av en ljudlig bröllopsmarsch, spelad av musikdirektör Dalgren, varefter vigseln förrättades. Sedan talade pastor Swanström över nödvändigheten av att "vara två" för att uppmuntra ungdomen att om möjligt knyta Hymens band. Jag förstår att past. Swanström vill hava fulit upp att göra, ty han är ej lat och den arbetande behöver sin lön. Alltså, vi hade det trevligt, ty det dukades väldiga bord med de bästa rätter, tillagade på svenskt manér, så alla kunde få magen fylld, varefter dansen trädes med lust av både ung och gammal. Jag vill på det hjärtligaste lyckönska de nygifta och tacka dem för samkvämet. Under deras bröllopsresa, som är ämnad ut till Moose Jaw, en lyckosam färd. De samlade gästerna uppgingo till 150 personer eller så, även såg jag på ett bord att det var åtskilliga presenter, som gavs; även pengar, och detta borde uppmuntra de som komma nast.

Vänligen **P. Trulls.**

SASKATCHEWAN.

Wadena. Från 5 busneis utsädeskorn på 2½ acres land har Erick Torell inbärgat 149 bu. god skörd.

— Över sju i kriget fallna soldater från Paswegindistriktet hölls en minnesgudstjänst i söndagsskolan i Paswegin i söndags å. d. sedan.

På tio år, eller från 1906 till 1916, har Saskatchewans folkmängd ökats från 257,763 till 647,835. De större städerna i provinsen ha följande folkmängder: Regina, 26,127; Saskatoon 21,048; Moose Jaw, 16,934; Prince Albert, 6,436; Swift Current, 3,181; North Battleford, 3,145, och Weyburn, 3,050.

Kinistino. Svenska lutherska kyrkan, C. O. Peterson, pastor. Ungdomsmöte hålles hos herrskapet Erik Nordins aftonen den 31:ste oktober.

— Syföreningen vid sitt senaste möte bestämde hålla en syauktion den 20 november. Denna auktion hålles hos herrskapet Hans Ericksons.

— Mr och mrs Aug Nordin och dotter Helga hava varit på besök hos vänner i Kinistino.

Melfort. Den svenska lutherska kyrkan, C. O. Boström, pastor. Konfirmationsundervisning gives varannan lördag kl. 3 e. m. Alla barn, som önska konfirmeras äro välkomna.

— Mr Carl Hägglund reste förliden tisdag (21 okt.) till Saskatoon för att övervara mötet av verkställande komitén i Canada konferensen.

— Mrs Frida Strandquist med barnen Eddimer och Elida från Strandquist, Minn., hava köpt farm och bosatt sig nära Beatty. Mrs Strandquist är syster till Mrs Sam Hägglund.

— En flicka föddes den 12:te okt. till Mr och mrs John Anderson. Moder och dottter befinna sig väl.

— Mrs. Anna Staf är allvarligt sjuk. Vi hoppas att hon måtte snart tillfriskna igen.

— Byggmästarna Person och Anderson hålla på med att uppsätta en egen verkstad för att stå vårt folk till tjänst i vinter, med att reparera maskiner och mobler.

Inrikesdepartementet har genom sin "Natural Resources Intelligence Branch" utgivit e nskrift, vilken också tillsänts oss och som bar titeln "The Province of Saskatchewan —Its Development and Opportunities". Den avser att göra settlare familjära med provinsens resurser på alla områden. Inom loppet av en jämförelsevis kort tid har Saskatchewan utvecklats till den mest veteproducerande provinsen i Dominionen. Detta framåtgående pågår fortfarande, och tillfället att få del uti den framför provinsen liggande tillväxten i välstånd är nu öppet för alla, som möjligen önska att kasta sin lott bland folket där. Saskatchewan är till ytinnehållet större än något land i Europa med undantag blott av ett.

Vi tillåta oss att uppmana svenskar både i Förenta Staterna och hemma i gamla landet att — om de känna maning att flytta — just välja Canada, bl. a. Saskatchewan, till immigrationsmål. Det är kraftigt, företagsamt, laglydigt folk, sådant som svenskarne, vi just vilja ha hit.

Wadena. Begravning. En stor begravning ägde rum måndagen den 20 okt., i det Henning Bergman då fördes till sista vilan. Familjen Erik Bergmans lever 12 mil nordväst om Wadena. För några år sedan dog mrs. Bergman, och nu var det sonen, som—till följd av spanska influenson fick sluta sitt jordiska liv i en ålder av 19 år, 5 månader och 7 dagar. Henning sjuknade måndagen den 13 och dog fredagen den 17 okt. Ett ovanligt långt liktåg följde stoftet till den norska lutherska kyrkan, där begravningsgudstjänst hölls, varefter begravningsceremoni utfördes på kyrkogården invid kyrkan. Såväl undertecknad som den nye norske lutherske prästen, pastor Odland, tjänstgjorde vid begravningen. På grund av att H. Bergman var medlem av goodtemplarlogen här på platsen, utförde goodtemplarlogens tjänstemän även goodtemplarordens begravningsceremoni. Synnerligen högtidligt var att se, när goodtemplarordens fana nedsänktes i graven, såsom sista hedersbevisning till den avlidne ordensbrodern. — **P. M. Meyer.**

Stockholm. Ni såg notisen om konserten för den 26 okt. Alla kunde ju icke vara med, men många nog kommo att fylla kyrkan till kapacitet. Kylig och ruskig var dagen, men så mycket bättre smakade kaffet när man anlände. Att programmet var gediget är ingen överdrift, ty sådana mästares verk, som Tennyson, Dvarak och Beethoven m. fl. presterades med sällspord känsla och talang. Aldrig har undertecknad varit med på en konsert där uppmärksamheten har varit så spänd från början till slut, som på denna. Där hördes icke en viskning eller hostning, t. o. m. den reglementerade snytningen uteblev. Att stämningen var den allra bästa bevisas därav, att när kollekten insamlades, steg den till $110.00 (säger: Ett hundra tio dollars). En del som voro förhindrade att närvara hade dock sänt sin skärv och andra bådo om tillfälle att giva sin del under kommande vecka.

Med detta och föregående bevis på generositet, icke blott i S. utan även på andra platser i västern, så känner jag mig förgrymmad över pessimisternas krassa dom att vi blivit själviska och dyrka endast guldet. Se saken är den för lättingen slösa vi icke vårt guld, men visa oss var verklig sorg och nöd finnes och jag vet ett folk som är givmilt — **Västra Canadas folk!**

Till alla som bidrogo att göra en lyckad insamling för den lille Willie Lövgren, genom sång, musik, pängar m. m. hembäres härmed söndagsskolans hjärtliga tack. **Alphius.**

SVENSKA NATIONALBIBLIOTEKETS ANDRA ÅRSMÖTE.

Svenska Nationalbibliotekets andra årsmöte, som avhölls lördagen d. 25 och söndagen d. 26 oktober å Scott Memorial Hall i Winnipeg, är nu ett minne blott men ett angenämt sådant.

Lördagens möte var mindre talrikt besökt, men under söndagen infunno sig ett ganska ansenligt antal av bibliotekets medlemmar och deltogo med stort intresse i årsmötets förhandlingar. Några representanter från andra orter hade icke infunnit sig, troligen beroende delvis på de stora avstånden och delvis på att man på många platser ännu icke tröskat slut. L.B. 1 Tegnér i Winnipeg hade emellertid sänt representanter, hrr Emil Sjöberg och C. H. Nilson, och många andra av dess medlemmar deltogo i mötet, liksom de flesta av Sv. Nationalbibliotekets styrelse.

Som biblioteket ordförande, vicekonsul P. B. Anderson, f. n. befinner sig i Sverige, utsågs mr Helmer Johnson att leda förhandlingarna under lördagen och mr O. Nilson under söndagen.

Under lördagsmötet tillsattes komitéer och upplästes det av styrelsen inlämnade förslaget till ändringar av stadgarna.

På mötet på söndag förmiddag uppläste sekreterarens årsrapport, vilken med tacksamhet antogs med en ändre ändring. När man åter samlades på söndag eftermiddag, rapporterade lagkomitén, att den gillade förslaget till stadgeändringar, varefter dessa punkt för punkt genomgingos. Ändringsförslagen antogos av mötet i huvudsak. Det beslöts emellertid att bordlägga alla paragrafer, som beröra val och årsmöte. I dessa punkter skola lokalbiblioteken rådfrågas, innan något beslut fattas.

Efter själva förhandlingarna vidtog diskussion över ämnet "Huru skola vi på bästa sätt befrämja och utveckla biblioteksrörelsen?" Som inledare fungerade mr Axel J. Carlson, vilken på ett ganska förtjänstfullt sätt framlade en del beaktansvärda synpunkter. Bl. a. yrkade tal. på att medlemmar med förmåga som föreläsare då och då utsändas till lokalbiblioteken för att hålla föreläsningar. Diskussionen blev ganska livlig och saklig. I synnerhet gjorde mr. O. L. Holmgren ett beaktansvärt inlägg i diskussionen. Tal. yrkade på att de frisinnade och för bibliotekssaken intresserade svenskarna lägga bort allt personligt agg och personligt käbbel, och att de blida en solid och enig front mot reaktionen, som i dessa tider växt sig kraftigare än någonsin förut i Svensk-Canada, och som nu fått ett nytt vapen i sin hand, som förut stått på frisinnets sida.

Till sist diskuterades även den svenska pressens hållning gentemot Nationalbiblioteket. Flere talare uttalade sin fruktan, att Svenska Canada Tidningen för den ståndpunkt, den skulle svika bibliotekets sak, varför följande resolution avfattades och antogs:

"Svenska Nationalbiblioteket uttalar sin tacksamhet till Svenska Canada Tidningen för den ståndpunkt, den hittills intagit gentemot biblioteksrörelsen, och uttalar den förhoppningen, att S.C.T. kommer att intaga samma ståndpunkt i framtiden."

Till sist avtackade ordföranden mötet och blev själv avtackad av detta.—**Sekr.**

GODTEMPLARNES AXEL.

Kring en axel hjulet svänger,
jorden ock en axel har
— förr åtminstone hon hade —
hoppas den finns ännu kvar.
Axelryckningar man gör,
och sin kappa, jag hört sägas,
städs man propert axla bör.

Men på allra sista tiden
ha **godtemplarne** också
fått en axel, som de ständigt
kunna säkert lita på.
Och då — som vi alla veta —
deras "fält är världen all,"
denna axel har att fylla
outsägligt viktigt kall.

Ty kring axeln skall nu svänga
under ford mot lycklig tid
nykter mänsklighet, som eldar
på sitt snälltåg med all id.
Sätt i gång med fart maskinen,
elda på för "soviet",
så att axeln riktigt glödhet
blir för sanning, frihet rätt!

Nico.

Passande föda. Tiggaren: — En bit mat, frun!

Frun: Vad har ni för yrke?

Tiggaren: — Jag har intet yrke.... Jag brukar uppträda på marknaden och äta glas.

Frun: — Nå, det var en annan sak! Se har har ni två ölglas och en tallrik, som vår tjänstflicka slog sönder i morse!

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

Hemmets Spalt

VAD FLICKORNA BÖRA IHÅGKOMMA.

Att köket i hemmet med en moder som lärarinna och en älskvärd och läraktig dotter som lärjunge är den bästa matlagningsskola i världen.

Att de böra på det kärleksfullaste sätt hälsa far välkommen, när han kommer från arbetet om aftonen, och likaledes bjuda honom farväl, när han går till arbetet om morgonen, ty det kanhända, att han en gång går för att aldrig komma åter med livet.

Att endast den är i sann bemärkelse skön, som har en ädel och sköp laraktär.

Att den flicka, som alla tycka om, är ej tillgjord eller knarrig, utan hon är alltid okonstlad, hjälpsam och vänlig.

Och slutligen att ett av de skonaste ting, som finnas på jorden, är en oskyldig, blygsam, sann, ung flicka — en flicka som är sin faders stolthet och sin moders stöd.

"LÅT OSS GRÄLA I MORGON!"

En god idé, som lämpligen torde komma till användning i alla svensk-canadienska hem där man och hustru roa sig med att pälsa på varandra.

Min hustru, berättar en amerikansk äkta man, är en av de snällaste kvinnor i världen, och själv anser jag mig icke vara någon bråkmakare; men det oaktat uppstå dock stundom små tvistigheter, som vanligen börja med obetydligheter ,vilka ofta antaga stora proportioner och störa familjefriden. Sålunda gick jag stundom ut till mina göromål utan att säga min hustru ett ömt farväl, och två personer voro på detta sätt vid dåligt lynne den dagen.

Men min hustru fick en ingivelse, och nästa gång vårt lilla gnabb var nära att taga en farlig vändning, så avvärjde hon sammandrabbningen med följande kvinnliga förslag:

— Snälla Karl, låt oss gräla i morgon!

Det var ett förslag till vapenvila. Kunde man vägra att gå in härpå?

— Ja väl, sade jag, vi uppskjuta det till i morgon! — Varpå vi skrattade och talade om andra ting.

Men i morgon kommer aldrig; det är alltid en dag förut, och om vi alltid kunde hålla inne med vårt gräl till i morgon, så komme det aldrig att finnas några olyckliga hustrur och missbelåtna män.

— Låt oss gräla i morgon!

TEORI OCH PRAKTIK.

Pedagogen skriver: "Varen tåliga mot edra barn, bevaren deras glädje, var deras lekkamrat..... Men så kommer en stöt ur lille Eriks leksakstrumpet och då blir det — annat ljud i skällan.

I sitt arbetsrum satt den store pedagogen d:r Visman. Han höll på med att skriva ett kapitel av sitt verk "Barnets själ", som handlade om "kärlekens makt". Pennan flög snabbt över papperet, och doktorns ansikte sken av belåtenhet. Så här skrev han: Därför bort med all trängsynthet, skolfuxeri och hacklighet: att förstå allt, är att förlåta allt! Barn äro barn, omedvetna om sina fel och svagheter, hinsides om gott och ont. Även då de felat, behöva de en mild hand, ett gott ord. Bevaren deras glädje! Var deras vän och lekkamrat! Varen tåliga, varen.....

"Tatata!" lille Erik rusar in i rummer och svänger jublande i handen leksakstrumpeten, som jungfrun hemligen lagt bland de av fadern omsorgsfullt och pedagogiskt utvalda påskpaketen.

"Tatata"! hör på, pappa!

Rasande slänger fadern pennskaftet och ringer på barnjungfrun.

— Har jag inte sagt Anna tusen gånger, att den-där bråkstaken skall stanna in barnkammaren. Marsch, genast!

Och doktorn fortsätter sitt arbete: Varen tåliga mot edra barn! Deras sorg vare eder sorg, deras glädje vare eder glädje!

JORDGUBBAR SOM MEDICIN.

Den känsla av trötthet och den nedsättning av våra krafter, som så allmänt inträder på våren efter den ansträngande vinterns slut, beror, enligt flera berömda läkares åsikt, på brist på de vegetativa salter och syror, som finnas i de flesta av våra frukter och bär.

Jordgubbar kunna med stor fördel användas som medicin både av sådana som äro angripna av gikt eller ha fallenhet för reumatism och av neurasteniska och svaga patienter. Det förra slaget av sjuklingar skola förtära bären utan grädde och socker. Den ringa mängd av socker, som finns i dessa bär, gör att de äro de mest oskadliga av alla frukter på samma gång som den syra, de innehålla, är synnerligen nyttig för dessa sjukdomar. De däremot, som lida av neurasteni eller allmän svaghet, liksom även barn, vilka behöva särskilt kraftig föda, skola äta bären med socker och grädde.

Sjuklingar, som vägra förtära feta saker, kunna på detta sätt förmås att förtära och till och med njuta av den nödvändiga kvantiteten av fettämnen, som grädden innehåller, under det att de fosfat, som finnas i bären, äro av synnerligen stort värde för stärkande av svaga och nervösa personers kroppskrafter. Kunna syltade jordgubbar fås under vintern, så äro de lika välgörande då.

MIN MANS FICKOR.

"Herrarna tycka alltid mycket om att göra anmärkningar på damernas små egenheter", sade nyligen en spirituell dam, hos vilken jag var på middag, "men jag skulle önska, att en eller annan herre ville förklara för mig, varför han har fickorna fulla av oviktiga papper som han går i kring med i månadtal, tills de fullkomligt trasats sönder.

Jag har ofta lagt märke till, hur omsorgsfullt min man flyttar innehållet i sina rock- och byxfickor från en kostym till en annan. Smutsiga och iturivna kuvert och alla slags papper flyttas med stor omsorg, och under en lång tid var jag mycket imponerad av denna operation och andades åtskilligt lättare, när den var över. En vacker dag tog emellertid min nyfikenhet överhand, och jag bad min man att jag skulle få se litet på dessa mystiska dokument, som han förvarade med så mycken omsorg.

För att tillmötesgå min önskan undersökte min man dem. Han fann flera okvitterade och några kvitterade rakningar, ett brev från en vän, vari denne beklagade att han icke hade träffat honom hemma, tre, fyra reklamkort, några cirkulär, ett program från cirkus, en inbjudning till aktieteckning i ett nybildat bolag och kanske tre verkligt nyttiga papper i hela samlingen. Om jag inte hade fått honom att hålla rengöring i sina fickor, hade han förmodligen ännu i dag vandrat omkring med alla dessa härligheter i den tron, att de voro idel viktiga dokument".

TÄNKA DJUREN?

Ni har helt säkert många gånger läst nöjsamma och förvånande skildringar om den duktighet och sinnrikhet fåglarna ådagalägga, då de bygga sina bon. Men detta visar icke blott att fåglarne bygga sina reden med klokhet och skicklighet, utan också att många av dem på samma gång passa på att för detta byggnadsändamål använda bästa tillgängliga material.

Jag såg en gång ett starpar, som byggde sitt rede i en av dessa vanliga trähålkar, som välvilliga människor sätta upp för detta ändamål. Honan var mycket flitigt sysselsatt inne i buren, styrde och ställde och ordnade på bästa sätt för att få redet riktigt bra och bekvämt. Detta var ju begripligt, ty det var hon själv, som skulle ligga i det. Hanen flög fram och tillbaka och förde till henne grässtrå, mossa, ull och allt lämpligt han kunde tr ffa på, som passade till redet. Varje gång han kom till starhålkens hål, stack honan ut huvudet och tog emot. Så kom han till sist med ett långt och tjockt halmstrå, som han avlevererade. Detta halmstrå drog honan icke in i boet, utan det fick hänga ut från hålet.

Då hanen såg att halmstrået icke blev indraget ,ansåg han förmodligen att hans maka var färdig med redebyggandet och icke behövde mer byggnadsmaterial. Därför flög han mycket förnöjd bort till ett träd i närheten och satte sig här att sjunga och vissla och tyckte av allt att döma att han gjort sin sak mycket bra. Men det tyckte nog icke fru Stare, ty hon kom helt plötsligt flygande upp till honom med det tjocka, grova halmstrået i nåbben och visade honom det, som om hon ville säga: "Se här, ett sådant grovt halmstrå du förde till mig; tror du att jag och våra små ungar kunna ligga på sådant?" Och så släppte hon förnärmad ned halmstrået och flog tillbaka till redet igen, medan den förbluffade äkta mannen åter måste ge sig ut och söka bättre byggnadsmaterial.

En av de trefligaste fåglarne är skatan. Ho när listig, livlig och full av skämt. Jag såg en gång tre skator, som stulo ett köttben från en hund. Denne låg på marken och gnagde på benet, och de tre hoppade runt omkring honom, vippade med stjärten, skreko och skrattade och visade sig i hög grad förargade över att denna stora, grova hund skulle ha ett så rart köttben och gnaga på. Hunden å sin sida såg förargad på skatorna, som foro omkring honom och skreko och hoppade alldeles inpå nosen på honom, så att han icke i lugn och ro fick äta på sitt ben. Han morrade och visade tänderna och blev mer och mer ond. Plötsligt flög en av skatorna bort och nöp honom i svansen. Hunden vände på huvudet och morrade rasande, men höll fast med framtassarne. Men då skatan tog fast i svansen gen och hackade och slet och rev i den, kunde hunden icke styra sig längre; han hoppade upp och gav sig efter skatan. Vips voro de båda andra skatorna färdiga att taga benet mellan sig och flyga upp på ett hustak, och här sutto de nu alla i godan ro och äto köttet på benet, medan hunden nödgades sitta nedanför och se på.

OM SMÖRETS HISTORIA.

Hur otroligt det än låter, är det dock sant, att de gamla grekerna och romarna icke kände till smör som livsmedel. Plutarkus berättar, att två kvinnor icke tålde varandra därför, att den ena luktade salva, den andra smör. Det var två kvinnor ur skilda samhällslager; den rika grekiskan doftade av fina oljor, under det den mindre bemedlade fick nöja sig med billig smörsalva. I de antika jordbruksskrifterna talas det ofta om mjölk, ost och olja, men nästan aldrig om smör. I läkarnas skrifter finner man däremot smöret nämnt; det heter där, att det kunde användas till salvor och till att smörja läder med, och vore det lika bra som olja. I kalla länder, där man hade brist på olja, kunde man efter baden använda smör till ingnidningar. Greker och romare brukade ju efter baden behandla kroppen med salvor och olja. En salva av smör och honung användes av romarna vid barnens tandsprickning och vid bölder i munnen.

Klemens av Alexandria berättade att man brände smör i stället för olja i lamporna. För medicinska ändamål brände man smöret till sot. Och en läkare, den store Galenos, kommer med den överraskande anmärkningen, att man i stället för olja, kunde använda smör vid tillagning av grönsaker och att det även kunde användas vid bakning i stället för annat flott. I dessa gamla tider använde man mycket matolja i köket, så som ju även vi lärt oss under senare tider. På 1700-talet kunde man i dessa länder köpa smör endast till medicinskt bruk. Då kurfurst Fredrik av Pfalz omkring 1660 reste genom Spanien följd av Leodius, som på resan skulle inköpa vad som behövdes till livets uppehälle, hänvisades denne efter många frågor till ett apotek och köpte smör. Här blev man mycket förvånad över den mängd som Leodius önskade köpa och visade honom i en blåsa ett litet förråd av härsket smör, som tjänade till utvärtes bruk.

Redan de gamla germanerna värderade smöret som näringsmedel, och att detta icke var fallet hos söderns gamla folk, förstår man lätt därför, att de ej förstodo att genom kraftigt arbetande, tvättning och saltning göra smöret rent och fast, så som germanerna gjorde. Smöret var där endast en oljeaktig vätska, som snart härsknade, men just på grund av denna egenskap skattades som läkemedel. Överallt, där smöret nämnes i de gamla skrifter, förstår man, att det är fråga om en vätska; mångenstädes användes rent av uttrycket mjölkolja.

Den bygger upp systemet. Några av läsarna skola utan tvivel känna sig intresserade av ett kort brev, som vi nyligen erhållit från fru Birgit Holte i Atwater, Sask. Hon skriver: "Av erfarenhet har jag funnit Dr. Peters Kuriko vara ett gott medel mot dålig matsmältning och för uppbyggandet av ett nedbrutet system. Andra, som använt läkemedlet, tala också om de goda resultat som uppnåtts." Dr. Peters Kuriko, detta gamla, välkända örtbotemedel, är känt för att befordra matsmältningen och stärka alla kroppens organ. Den är ej apoteksmedicin. För närmare upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

KUGGADE I PROVNINGEN.

Bygdehistoria av Thure Sällberg.

Med avseende på husförhör vet jag inte, antingen det är förmånligast att hålla dem före eller efter slättern eller framåt hösten. Det brukas olika i olika socknar.

Men det har jag lagt märke till, att katekesvetandet är störst i de församlingar, där förhören löpa av stapeln på höstsidan och minst, där de hållas efter slättern, ty det kan man tänka, att folk inte får tid på sig att läsa över i slättertiden.

I alla fall lönar det sig egentligen inte mycket att språka om "läsemötena" nu för tiden, ty det är i alla fall inte något bevänt med dem, se'n de hållas i skolhusen och inte åtföljas av kalas och svalg och utsvävning i pannekakeväg.

Men det är så med det, att ju längre det lider, desto trubbigare och tråkigare blir mänskligheten. Nä'n riktig ungdom finns här snart inte. Förr i världen voro husförhören muntra och roliga tillställningar, ljuvliga både för själ och kropp. Man kan inte tänka sig något mera uppfriskande än att höra när pastorn prövade de gamle uti innanläsning eller ställde s. k. grundfrågor på dem.

Jag minns än i dag ett par trefliga paschasor från ett husförhör uppe i Bankeryd, där jag var med och själv prövades i min kristendomskunskap, vilken, gudskelov, i alla tider varit av så framstående och överlägsen beskaffenhet, att jag gått segrande ur disputationer både med "träskomakaren" i Hänger, "biskopen i Julosten" och flera andra "vedkastapräster" och profeter i hela landet.

— Var go' och läs den versen! sa' pastorn till gamle Måns i Klenbo.

Måns klev fram till bordet, grep boken och höll henne på armslängd ifrån sig, plirande med ögonen, hostade och grinade värre än en solvarg.

— Dä' är lös! Ja' sir inte ett fnyk, och dä' värsta är', att ja' glömt glasögonen hemma!

— Ni ska' få låna mina! lät pastorn.

— Tackar mjukast!

När Måns efter mycket stretande fått dem på sig, grinade han än värre och sade att han inte såg bättre för det.

— Di ä' för herra, pastorns briller, ej bara suger och drar mina bondögon, så dä' svier som eld. Men hade ja' mina glas, så skulle ja' läsa som rennande vatten! utlät sig Måns. Och därvid fick det lov att bli, fast vi allesammans visste, att han inte kunde stava sig fram en endaste rad.

Då tänkte pastorn emellertid att han skulle sätta på'n en fråga för att något så när få veta, vad gubben gick för.

— Hur många personer ha' vi i gudomen, Måns? sporde han.

— Hm! lät gubben och spände till att räkna på fingrarna och nicka med huvudet. När han hållit på med det en stund, öppnade han munnen och svarade:

— Vi ha' la sex, vet ja'!

— Sex? infoll pastorn i yttersta förbluffelse — sex? Vilka ä' de då?

— Abrahams Gu', Isaks Gu' och Jakobs Gu' och Fadern, Sonen och den Helige Ande! skrek Måns och tittade sig omkring som om han velat säga: "här hör ni, vilken maffe ja' ä'!"

Men pastorn bara runkade på huvudet, suckade och kallade fram gamle Sven i Skrikebo.

— Ja' kan inte läsa en enda ra', dä' säger ja' burdus ifrå' och det får ta' hus va' det vill, ty ingen kan täkta mej för dä'! tillkännagav Sven.

— Men det bör du lära dig! Det är ingen konst. Se här, detta är ett a! sa' pastorn och pekade i boken.

Sven tittade länge och väl på bokstaven och såg riktigt glad ut.

— Ah, ä' d' ett a! utropade han.

— Jaha, och här ha' vi ett b! fortfor pastorn.

Sven glodde som förut.

— Nä', ä' dä' ett b?

— Och här ha vi ett c!

— Kors, sir dä' så ut?

— Jojomen, och här är stora D!

— Nä' men där sir bra ut, nästan som en vetekringla! Minsann var inte detta bä' roligt och löjeligt! lät Sven.

Pastorn, som inte tyckte att det var skäl uti att hålla på längre med honom, gav sig därefter i färd med oss ungdom, och då gick det som en oljad blixt utefter hela raden, ända tills han pekade på Tilda i Labbarp, och frågade:

— Vad är det?

Han ville, förstås, att Tilda skulle läsa upp förklaringen till ett stycke, men det begrep hon inte, utan hon slog ned ögonen och rodnade som en törnros.

— Vad är det? skrek pastorn än en gång och såg sig rätt så när ett grand ilsk ut.

Då blev Tilda rädd, steg upp, neg och bekände:

— Dä' ä' bara en sölkeschal, som jag fick på sommarmärken utå Thure på Målskog för att han skulle få följa mej te Björnebergs äng.

För att åt eftervärlden bevara en beskrivning över prästens min, då han undfik detta svar på sin renläriga fråga, behöves samtliga Uppsalaprofessorernas pännor. Jag vill inte ens göra ett försök att åstadkomma en sådan skildring.

Förhöret slöts och vi förfogade oss ut till drickatunnan och de hiskliga smörgåsar med ost på, vilka voro uppställda på bord och bänkar utanför stugan.

— — — —

Dock i vår grannsocken, där de hålla sina husförhör efter slättern, hade de i tjol en smula livat.

En rik knase och gammal man ifrån en annan församling hade köpt en gård där och flyttat in samt skulle, förstår, till husförhöret, där han i följd av sin mäktighet ju borde bliva en stor bjässe.

Men han var i alla fall led åt'et, ty läsning hörde just inte till hans talanger, och inte ville han gärna skämmas inför sina nya socknemän.

Nåväl, ett par dagar före läsemötet" gick han bort till själasörjaren och bad att få tala ett par ord i "doldom" med honom.

— Nu ska' pastorn inte bli för sträng ve mej! Ja' har nog kunnat läsa, men ja' börjar bli gammal och skrabbig nu, så det vill inte gå så bra och dä' ä' förargligt för en egenråannes karl att behöva stå och skämmas inför ungdomen, viskade gubben och lät undfalla sig några ord om, att han skulle komma och sätta in en slaktestut i pastorns ladugård, åss han vore barmhärtig mot honom.

— Ja, ja, Johannes är en gammal hederlig och ärlig man! Kan ni bara göra reda för personerna i gudomen, så ska' ja' inte spörja er om mer! genmälde pastorn.

— Javisst, dä' ska' ja' nok klarera! Käringa ska' få instrujera mej i'et! log Johannes och var glad.

Så kom den stora dagen och till sist fick Johannes sin fråga.

— Va' han heter — hum — —

— Fadren! viskade pastorn.

— Fadren, ja det förstås, fadren! skrek Johannes.

— Nä den andre då?

— Den andre, jo — hm — —

— Sonen! sufflerade pastorn.

— Sonen! röt gubben. Ja, mötte inte pastorn honom på vägen, så har pojkrackarn gått ginvägen till prästagården mä' stuten.

Där blev efter den betan ett svårt fnissande i hörnen, och ifrån den stunden anses Johannes som en stor spektakelmakare i Lugamosa socken.

När pastorn kom hem, stod emellertid stuten i hans ladugård. Och det var ju inte något ont i det.

SORG DRABBAR FAMILJEN O. L. HOLMGREN.

(Forts fr. sid. 1)

gångnes plötsliga död utan på grund av bekantskapen med honom som våra hjärtan så blivit rörda. Den stillhet, den besinning och kärlek som utmärkte hans personlighet säger oss vad han var för sina närmaste. Men även bland hans många vänner, bland vilka han utförde sitt korta, men höga livsarbete, kännes sorgebudskapet förkrossande. Den skara av människor, bland vilka han rörde sig, kan vittna om honom som en god karaktär, om en vänlig människa och om en god medarbetare, som i trohet och vishet verkade bland oss. Därför när vi nu äro samlade vid den bortgångnes bår hava vi endast att säga honom vårt varma tack för vad han var och för vad han gjort för oss.

Kyrkoherde Jonzon förrättade därpå jordfästningen, varpå den sista versen av ps. 451 sjöngs. Därefter utförde kyrkokören från läktaren "Sov i ro", varpå kistan utbars under tonerna av en sorgmarsch från kyrkoorgeln och fördes till graven företrädd av musikkåren, som spelade de två sista repriserna av Chopins sorgmarsch. Framme vid gravplatsen spelade musikkåren "Stilla skuggor", varpå goodtemplarordens begravningsritual förrättades. Folkskollärare Näsholm från Forsa tackade därpå i ett anförande å Norra Hälsinglands distriktsloges vägnar den bortgångne för hans värdefulla arbete inom goodtemplarrörelsen, varefter musikkåren utförde "Sov i ro".

Ett stort antal kransar och blommor hade anlänt från korporationer den avlidne tillhört och från vänner och anhöriga. Bland kransarna återfunnos följande: Hälsinglands Norra distriktsloge av I.O.G.T. (Tack för redbart arbete), Ljusdals Typografklubb (En sista hälsning och tack för gott kamratskap), Ljusdals allmänna sjuk- och begravningskassa (Tack och farväl), styrelsen för sistnämnda förening (Tack för gott kamratskap), Ljusdals konsumtionsförening (Tack för allt), Logen Ljusdalen (Stilla var din väg, stort var ditt verk. Tack ädle kämpe!), Ljusdals arbetarekommun (Ett tack för vad du gjort för våra idéer), Ljusdals vänsterkommun (Tack för gott arbete), bokhandlare Eric Ericsson (Ett sista farväl och tack för mångårigt, plikttroget arbete), Hudiksvalls vänsterkommun (Tack för gott arbete)."

Vid behov av
"BINDER REPAIRS"
BESÖK CALVER BROS. DUBUC, SASK.
FORD DEALER
Största lager av "BINDERS REPAIRS" i Dubuc och omnejd.
FARMMASKINER AUTOMOBILDELAR
och allt vad till en välsorterad maskinaffär och "Garage" hörer.

SÄND ICKE FÖR EDRA VAROR UTAN ATT FÖRST FRÅGA EFTER PRISERNA I ER EGEN STAD.
A. LIVINGSTON
GENERAL STORE
Dubuc., Sask.
SPECIELLT stort lager av silkpoplin kjolar till mycket låga priser. Klädningstyger, silke. Största lager av specerier på orten. Även stort urval av arbetshandskar.

DR. O. P. MYERS
Chiropractor
Mrs. Litta Myers, Assistant
10 years experience. Consultation Free
155 Second Ave., S.
CALL OR WRITE.
Office Hours:
10 to 12, 2 to 6, 7.30 to 8.30.
Sundays 4 to 6 P. M.
Saskatoon, Sask.

STANDARD GARAGE
W. J. TERRY, Ägare.
Saskatoon, Saskatchewan
Stort lager av oljor, automobilringar och andra tillbehör.
Oxy-acetylen svetsning och all slags reparation utföres. Gamla automobiler köpas och säljas. 236 23rd St. E., Saskatoon, Sask.

G. H. McKAGUE and SONS
Berättigade balsamerare och begravningsentreprenörer.
Den bästa automobilstation i staden.
Om ni behöver våra tjänster telefonera 4879 — dag eller natt. Eller tillskriv oss.
236 3rd Ave., South
Saskatoon, Sask.

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness B. A.
Barrister och Sclicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 111—112 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Alta.

30 BUSHEL PER ACRE
av vete är genomsnittsskörden i Wadena distriktet hösten 1919.
Köp land i Wadena! Skriv till undertecknad för underrättelse. Vilt och upparbetat land.
Upplysningar lämnas beredvilligt.
Leonard Wreede
Box 51, Wadena, Sask.

Edra ögon
Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ogon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13,
Murine Eye Remedy Co. Chicago

GRAV-MONUMENT
När ni skall resa en kär död ett värdigt minne, bör ni vända eder till oss. Vi leverera gravmonument i stort urval till de billigaste priser.
SVENSKA INSKRIPTIONER är vår specialitet
H. G. KING,
P. O. Box 31, Denzil, Sask.
Ensamagent för Saskatchewan för Sommerville Steam Marble and Granite Works, Brandon, Man.

"HARNESMAKERS!"
En i yrket van man önskas omedelbart.
För fullständig uppgörelse skriv till eller besök
Mr. L. ODELL,
Minnedosa, Man.

McCULLOUGH'S COAL
OSBORNE AND McMILLAN
FT. R. 741.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRA.
HYRKUSKVERK.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
Första klassens dressor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2181.
BARDAL BL